

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput VII. De Charitate, & bonis operibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A. C. 1548

Deum fide, quicumque misericordiæ divinæ, ac Christi merito nititur, seque eisdem committit, accipit promissionem Spiritus, & sic justificatur per fidem in Deum, secundum Scripturam, ut ei non solum remittatur peccatum, sed idem etiam sanctificetur, & renovetur per Spiritum sanctum: ea namque fides impetrat donum Spiritus sancti, quo diffunditur charitas in cordibus nostris, quæ quatenus ad fidem, & spem accedit, eatenus per justitiam inhærentem vere justificamur: hæc enim justitia, fide, spe, ac charitate ita constat, ut si aliquam harum justitiæ huic subtraxeris, eandem ipsam maneam plane reliqueris.

CAPUT VII.

De charitate, & bonis operibus.

Charitas autem, quæ est finis præcepti, & plenitudo legis simul, ac justificationem ingreditur, sæcunda est, jamque omnium bonorum operum semina intra seipsam includit: quæ ut parata est ferre bonos justitiæ fructus, ita fert eos in justificatos quamprimum, & quoties debet, eique operandi facultas impedimento aliquo non adimitur. Itaque fides, quæ per dilectionem non operatur, non videtur viva, sed sterilis potius, ac mortua. Ex hoc maximo Dei dono, quod quanto magis in nobis augetur, tanto magis vetustas carnis nostræ imminuitur,

tur, quæ manant tanquam e fonte bona ^{Sæcul. XVI.}
 opera, & ad salutem cujusque justificati tam ^{A.C 1548}
 necessaria sunt, ut qui ea non fecerit conti-
 nuo, gratiam Dei amittat, & tanquam
 palmes inutilis excindatur a Christo, & in
 ignem projiciatur, ut Christus ipse in Evan-
 gelio suo docet. Et quamquam opera hæc
 talia sunt, ut Deus jure quodam suo ea a
 nobis exigere possit, & sancti, etiamsi om-
 nia, quæ ex eis præcepta sunt, fecerint, &
 agnoscere, & dicere debeant, se esse inuti-
 les servos: tamen cum ex charitate Dei pro-
 fluant, & gratiæ Dei effectus sint, ac quia
 Deus secundum suam voluntatem operanti-
 bus mercedem liberalissime promisit, eadem
 & temporalium honorum, & æternæ vitæ
 remuneratione dignatur. Quod reliquum
 est, etsi opera a Deo mandata, ut necessaria
 ad salutem, sunt præcipue urgenda, juxta
 illud Christi: Si vis ad vitam ingredi,
 serva mandata: Quæ tamen præceptis su-
 peraddita, aut pie, aut honeste suscipiuntur,
 ipsa etiam commendanda sunt, ne a Spiritu
 sancto multa horum in Scripturis sanctis
 commendante, discrepemus: alias relinquere,
 aut vendere omnia, & sequi Dominum,
 item servare virginitatem, aut continentiam
 bonum & utile non esset. Quinimo David,
 cum saltaret ante arcam, jure fuisset irrisus
 a Michol: item Paulus frustra remisisset sa-
 larium iis, quibus verbum Dei prædicave-
 rat. Breviter, discernenda sunt opera su-

Sæcul. XVI. A.C. 1548. *pererogationis, quæ supra præceptum, (ut verbo Chrysofomi utamur) fiunt, ab iis, quæ contra fiunt: Hac enim Christus ipse damnat, ut fermentum Phariseorum: at illa Spiritus sanctus, in Scripturis loquens, commendat inquit: Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine.*

CAPUT VIII.

De fiducia remissionis peccatorum.

Hic cavendum est, ne aut homines faciamus securos nimis, sibi que fidentes, aut anxia dubitatione in desperationem impellamus: itaque cum Paulus dicat, se quidem nullius peccati conscium, sed in hoc tamen non justificatum esse: homo non potest sine dubitatione propria infirmitatis, aut indispositionis credere, sibi peccata remissa esse, sed tamen non debeat se in seipso jactare, non ita tamen terrendus est, ut de promissis Dei, deque mortis, & resurrectionis Christi efficacia dubitet, & desperet se remissionem peccatorum, & salutem consequi posse, proin ei omnis spes, & totius fiducia certitudo esse debet in pretioso Sanguine Christi, qui effusus est propter nos, & propter nostram salutem: in quo ipso respirare nos, atque confidere, & possumus certo, & debemus, confirmante nos Spiritu